

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

27. února 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2009/138/ES – Zastupování neživotní pojišťovny – Zástupce se sídlem nebo bydlištěm na vnitrostátním území – Doručování písemností – Přijetí návrhu na zahájení řízení – Nařízení (ES) č. 1393/2007 – Nepoužitelnost“

Ve věci C-25/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Sądu Okręgowego w Poznaniu (Krajský soud v Poznani, Polsko) ze dne 13. prosince 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 15. ledna 2019, v řízení

Corporis sp. z o.o.

proti

Gefion Insurance A/S,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení L. S. Rossi (zpravodajka), předsedkyně senátu, J. Malenovský a F. Biltgen, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Corporis sp. z o.o. P. Nowosielskim a P. Mazgajem, radcowie prawni,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi H. Tserepa-Lacombe a M. Heller, jakož i S. L. Kalédou, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: polština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. 2009, L 335, s. 1), jakož i nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 (Úř. věst. 2007, L 324, s. 79).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Corporis sp. z o.o., pojišťovnou se sídlem v Polsku, a Gefion Insurance A/S, pojišťovnou se sídlem v Dánsku, ve věci náhrady škody způsobené dopravní nehodou.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 76, 105 a 127 odůvodnění směrnice 2009/138 uvádějí:
 - „(76) Vzhledem k rostoucí mobilitě občanů Unie se čím dál častěji nabízí pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel přeshraničně. S cílem zajistit další řádné fungování systému zelených karet a dohod mezi národními kanceláři pojišťovatelů motorových vozidel je vhodné, aby členské státy mohly na pojišťovnách poskytujících na jejich území v rámci svých služeb pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel požadovat, aby se zapojily do činnosti národní kanceláře, jakož i garančního fondu zřízeného v uvedeném členském státě, a podílely se na jejich financování. Členský stát, ve kterém jsou poskytovány služby, by měl na pojišťovnách poskytujících pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel požadovat, aby na jeho území jmenovaly zástupce, který by shromažďoval všechny nutné informace o škodných případech a zastupoval dotyčnou pojišťovnu.
 - [...]
 - (105) Ke všem pojistníkům a oprávněným osobám by mělo být přístupováno stejně, bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo místo bydliště. [...]
 - [...]
 - (127) Je nanejvýš důležité, aby pojištěné osoby, pojistníci, oprávněné osoby a všichni poškození, kteří mají přímé právo žalovat pojišťovnu z pohledávky vzniklé na základě pojišťovacích operací, byli v průběhu likvidačních řízení chráněni; [...]
- 4 Článek 147 této směrnice stanoví:

„Každá pojišťovna, která zamýšlí poprvé provozovat činnost v jednom nebo více členských státech v rámci volného pohybu služeb, to nejprve oznámí příslušným orgánům dohledu domovského členského státu a uvede povahu rizik nebo závazků, které hodlá krýt.“

5 Článek 148 uvedené směrnice stanoví:

„1. Do jednoho měsíce od oznámení stanoveného v článku 147 sdělí orgány dohledu domovského členského státu členskému státu nebo státům, na jejichž území pojišťovna zamýšlí vykonávat činnost v rámci volného pohybu služeb, tyto údaje:

[...]

b) pojišťovna, která je pojišťovna oprávněna provozovat;

c) povahu rizik nebo závazků, které pojišťovna hodlá krýt v hostitelském členském státě.

Současně orgány dohledu domovského členského státu o tomto sdělení uvědomí dotyčnou pojišťovnu.

2. Členské státy, na jejichž území neživotní pojišťovna hodlá v rámci volného pohybu služeb krýt rizika zařazená do odvětví 10 v části A přílohy I s vyloučením odpovědnosti dopravce, mohou požadovat, aby [neživotní] pojišťovna předložila tyto údaje:

a) jméno a adresu zástupce uvedeného v čl. 18 odst. 1 písm. h),

[...]“

6 Článek 151 téže směrnice, nadepsaný „Nediskriminace osob uplatňujících nároky“, který je součástí hlavy I kapitoly VIII oddílu I pododdílu 2 této směrnice, nadepsaného „Odpovědnost z provozu motorových vozidel“, zní následovně:

„Hostitelský členský stát musí na neživotní pojišťovně vyžadovat, aby zabezpečila, že osoby uplatňující nároky z událostí vzniklých na jeho území se nedostanou do méně výhodné situace v důsledku toho, že pojišťovna kryje riziko zařazené do odvětví 10 v části A přílohy I (kromě občanskoprávní odpovědnosti dopravce) v rámci poskytování služeb, a nikoli prostřednictvím provozovny v uvedeném státě.“

7 Článek 152 směrnice 2009/138, nadepsaný „Zástupce“, stanoví:

„1. Pro účely uvedené v článku 151 musí hostitelský členský stát na neživotní pojišťovně vyžadovat, aby ustanovila zástupce s bydlištěm nebo usazeného na jeho území, který bude shromažďovat všechny nutné informace o škodných případech a který bude mít dostatečné pravomoci pro zastupování pojišťovny ve vztahu k poškozeným osobám uplatňujícím nároky, včetně zmocnění k vyplácení částek odpovídajících nárokům na náhradu škody, i pravomoc zastupovat tuto pojišťovnu nebo případně dát ji zastupovat před soudy nebo orgány tohoto členského státu ve vztahu k těmto nárokům na náhradu škody.

Po tomto zástupci lze také požadovat, aby zastupoval neživotní pojišťovnu před orgány dohledu hostitelského členského státu při kontrole existence a platnosti pojistek pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel.

2. Hostitelský členský stát nesmí na zástupci požadovat, aby jménem neživotní pojišťovny, která jej ustanovila, vykonával jiné činnosti, než jsou uvedeny v odstavci 1.

[...]“

8 Bod 8 odůvodnění nařízení č. 1393/2007 zní:

„Toto nařízení by se nemělo vztahovat na doručení písemnosti zplnomocněnému zástupci strany v členském státě, kde se koná řízení, a to bez ohledu na místo bydliště této strany.“

9 Článek 1 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Toto nařízení se použije na občanské a obchodní věci, kdy musí být soudní nebo mimosoudní písemnost zaslána z jednoho členského státu do druhého za účelem doručení v druhém členském státě. [...]“

Polské právo

10 Článek 133 odst. 2 ustawa Kodeks postępowania cywilnego (občanský soudní řád) ze dne 17. listopadu 1964 (Dz. U. z roku 2018, položka 1360) stanoví:

„Procesní písemnosti nebo rozhodnutí určená právnické osobě nebo subjektu bez právní subjektivity se doručují orgánu, který je oprávněn k jejich zastupování před soudy, nebo zaměstnanci pověřenému k přijímáním procesních písemností.“

11 Článek 177 odst. 1 bod 6 tohoto zákona stanoví:

„Soud může přerušit řízení i bez návrhu, pokud v něm nelze pokračovat proto, že nebyla sdělena přesná adresa žalobce nebo byla uvedena adresa nesprávná, nebo že žalobce ve stanovené lhůtě nesdělí adresu žalovaného nebo údaje, které soudu umožní zjistit čísla podle článku 208 [...], nebo že žalobce nesplnil jiné povinnosti, které mu byly uloženy.“

12 Článek 182 odst. 1 věta první uvedeného zákona zní takto:

„Soud zastaví přerušené řízení na základě shodného návrhu účastníků řízení, nebo na návrh dědiců, nebo z důvodů uvedených v čl. 177 odst. 1 bodech 5 a 6, nebyl-li ve lhůtě 1 roku ode dne rozhodnutí o přerušení řízení podán návrh na znovuotevření řízení.“

13 Článek 208 odst. 1 písm. b) ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (zákon o pojišťovací a zajišťovací činnosti) ze dne 11. září 2015 [Dz. U. z roku 2018, položka 999], který provádí do polského práva článek 152 směrnice 2009/138, stanoví:

„Zahraníční pojišťovna se sídlem v jiném členském státě [...] než v Polské republice, která má v úmyslu provozovat na území Polské republiky pojišťovací činnost v oblasti pojištění podle oddílu II odvětví 10 přílohy tohoto zákona, vyjma občanskoprávní odpovědnosti dopravce, jinak než prostřednictvím zřízení pobočky, v rámci volného pohybu služeb, sdělí orgánu dohledu prostřednictvím orgánu státu, v němž má své sídlo:

1. jména a adresy škodních zástupců pověřených k jejímu zastupování v rozsahu nezbytném pro: [...]
- b) zajištění právního zastupování pojišťovny ve sporech projednávaných před polskými obecnými soudy.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 14 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost Corporis je pojišťovnou se sídlem v Polsku, která se stala postupníkem nároku na náhradu škody vlastníka vozidla pojištěného v Polsku, jenž byl účastníkem dopravní nehody. Společnost Gefion Insurance je pojišťovnou se sídlem v Dánsku, která kryje rizika druhého účastníka této nehody.
- 15 Na základě článku 152 směrnice 2009/138 společnost Gefion Insurance ustanovila společnost Crawford Polska sp. z o.o. se sídlem v Polsku jako podnik, který je oprávněn k tomu, aby ji zastupoval ve vztahu k osobám, kterým vznikla škoda v Polsku. Z tohoto titulu společnost Crawford Polska, která je škodním zástupcem pojišťovny Gefion Insurance, vyhověla hlavní žádosti o náhradu škody podané společností Corporis v souvislosti s předmětnou škodnou událostí.
- 16 Společnost Corporis se kromě toho před Sądem Rejonowym Poznań – Stare Miasto (Okresní soud v Poznani – Staré Město, Polsko) domáhá zaplacení částky 157,41 polského zlotého (PLN) (přibližně 30 eur) navýšené o úroky, jakož i náklady řízení.
- 17 Tento soud rozhodující v prvním stupni nařídil, aby byl návrh na zahájení řízení doručen společnosti Gefion Insurance v souladu s ustanoveními nařízení č. 1393/2007. Tato společnost odmítla potvrdit jeho přijetí z důvodu, že tato písemnost byla vyhotovena v polském jazyce.
- 18 Rozhodnutím ze dne 20. července 2018 tedy Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto (Okresní soud v Poznani – Staré Město) požádal společnost Corporis, aby zaplatila zálohu ve výši 5 000 PLN (přibližně 1 150 eur) na pokrytí nákladů souvisejících s překladem dokumentů určených společnosti Gefion Insurance do dánského jazyka s tím, že jinak bude řízení přerušeno.
- 19 Společnost Corporis odmítla tuto zálohu uhradit, přičemž tvrdila, že společnost Gefion Insurance je zastoupena společností se sídlem v Polsku, a sice společností Crawford Polska, která byla pověřena zastupováním společnosti Gefion Insurance v polském jazyce před vnitrostátním soudem, jemuž byla věc předložena. Z tohoto důvodu podle ní není požadavek složit zálohu na překlad uvedeného návrhu na zahájení řízení do dánského jazyka opodstatněný.
- 20 Rozhodnutím ze dne 13. září 2018 přerušil Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto (Okresní soud v Poznani – Staré Město) řízení z důvodu, že v něm nelze pokračovat, jelikož společnost Corporis neuhradila zálohu na náklady související s překladem dokumentů určených společnosti Gefion Insurance.
- 21 Společnost Corporis podala proti tomuto rozhodnutí opravný prostředek k Sądu Okręgowemu w Poznaniu (Krajský soud v Poznani, Polsko), přičemž se dovolávala zejména porušení čl. 208 odst. 1 zákona o pojišťovací a zajišťovací činnosti, který provádí článek 152 směrnice 2009/138.
- 22 Podle tohoto soudu existují pochybnosti o tom, zda Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto (Okresní soud v Poznani – Staré Město) správně použil ustanovení nařízení č. 1393/2007, když nařídil, aby byl návrh na zahájení řízení doručen pojišťovně se sídlem v Dánsku, a nikoli jejímu zástupci se sídlem v Polsku, který je pověřen vyřizováním škodných případů ve smyslu článku 151 ve spojení s čl. 152 odst. 1 a 2 směrnice 2009/138.
- 23 Za těchto okolností se Sąd Okręgowy w Poznaniu (Krajský soud v Poznani) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 152 odst. 1 a 2 ve spojení s článkem 151 směrnice 2009/138 [...] a s bodem 8 odůvodnění nařízení č. 1393/2007 vykládán v tom smyslu, že zastupování neživotní pojišťovny ustanoveným zástupcem zahrnuje přijetí návrhu na zahájení řízení ve věci náhrady škody způsobené dopravní nehodou?“

K předběžné otázce

- 24 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 152 odst. 1 směrnice 2009/138 ve spojení s článkem 151 této směrnice a s bodem 8 odůvodnění nařízení č. 1393/2007 vykládány v tom smyslu, že ustanovení zástupce v hostitelském členském státě neživotní pojišťovnou zahrnuje rovněž oprávnění tohoto zástupce přijmout návrh na zahájení řízení ve věci náhrady škody způsobené dopravní nehodou.
- 25 V projednávané věci se pochybnosti předkládajícího soudu týkají zejména otázky, zda soud prvního stupně správně nařídil v souladu s ustanoveními nařízení č. 1393/2007 pojišťovně se sídlem v Polsku, aby doručila návrh na zahájení řízení pojišťovně se sídlem v Dánsku, anebo zda měl být tento návrh doručen podniku ustanovenému posledně uvedenou pojišťovnou na základě článku 152 směrnice 2009/138, který je z tohoto důvodu oprávněn ji zastupovat ve vztahu k osobám, kterým vznikla škoda, jakož i před soudy tohoto členského státu.
- 26 Za účelem odpovědi na položenou otázku je nejprve třeba ověřit, zda se v projednávaném případě použije nařízení č. 1393/2007.
- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 1 odst. 1 se toto nařízení použije na občanské a obchodní věci, kdy musí být soudní nebo mimosoudní písemnost zaslána z jednoho členského státu do druhého za účelem doručení v druhém členském státě.
- 28 Bod 8 odůvodnění uvedeného nařízení nicméně výslovně uvádí, že by se toto nařízení nemělo vztahovat na doručení písemnosti zplnomocněnému zástupci strany v členském státě, kde se koná řízení, a to bez ohledu na místo bydliště této strany.
- 29 V souladu s judikaturou Soudního dvora v dotčené oblasti ze systematického výkladu nařízení č. 1393/2007 vyplývá, že toto nařízení stanoví pouze dva případy, kdy je doručení soudní písemnosti mezi členskými státy vyňato z jeho působnosti, a sice pokud bydliště nebo obvyklý pobyt osoby, které je písemnost určena, není známo, nebo pokud tato osoba označila zplnomocněného zástupce ve státě, kde soudní řízení probíhá. Naproti tomu v ostatních případech, kdy má osoba, které je soudní písemnost určena, bydliště v jiném členském státě, spadá doručení této písemnosti do působnosti nařízení č. 1393/2007, a tudíž musí být v souladu s čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení provedeno prostředky stanovenými za tímto účelem samotným uvedeným nařízením (rozsudky ze dne 19. prosince 2012, Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, body 24 a 25, jakož i ze dne 16. září 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, body 68 a 69).
- 30 Je přitom nesporné, že společnost Gefion Insurance jakožto osoba, jíž byla určena soudní písemnosti, kterou jí zaslala společnost Corporis, ustanovila na základě článku 152 směrnice 2009/138 společnost Crawford Polska jako subjekt, který je oprávněn ji zastupovat ve vztahu k osobám, kterým vznikla škoda v Polsku, jakož i před soudy tohoto členského státu.
- 31 Z toho vyplývá, že s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 29 tohoto rozsudku se nařízení č. 1393/2007 v projednávaném případě nepoužije.
- 32 Je však třeba připomenout, jak uvádí bod 76 odůvodnění směrnice 2009/138, že vzhledem k rostoucí mobilitě občanů Unie se čím dál častěji nabízí pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel přeshraničně.
- 33 Systém zavedený touto směrnicí tak zejména umožňuje pojišťovně se sídlem v jednom členském státě vykonávat činnost v jiném členském státě prostřednictvím pobočky nebo v rámci volného pohybu služeb.

- 34 Pokud jde o tuto druhou možnost, kterou využila společnost Gefion Insurance pro účely nabízení svých služeb v Polsku, tato možnost se vyznačuje tím, že k výkonu takových činností není nezbytné vytvořit právní subjekt v hostitelském členském státě. Za tímto účelem v souladu s článkem 147 směrnice 2009/138 zejména stačí, aby pojišťovna, která zamýšlí poprvé provozovat činnost v hostitelském členském státě v rámci volného pohybu služeb, tento svůj úmysl oznámila orgánům dohledu domovského členského státu a uvedla povahu rizik a závazků, které hodlá krýt, a aby tyto orgány předaly orgánům hostitelského členského státu v souladu s článkem 148 této směrnice informace požadované uvedeným ustanovením, které se týkají dotyčné pojišťovny.
- 35 Vzhledem k obtížím při podávání žalob proti pojišťovně, která vykonává přeshraniční činnosti na základě volného pohybu služeb, však článek 151 směrnice 2009/138 stanoví, že hostitelský členský stát musí na dotyčné neživotní pojišťovně vyžadovat, aby zabezpečila, aby osoby uplatňující nároky z událostí vzniklých na jeho území se nedostaly do méně výhodné situace v důsledku toho, že pojišťovna kryje riziko v rámci poskytování služeb, a nikoli prostřednictvím provozovny v uvedeném státě.
- 36 Za tímto účelem musí hostitelský členský stát v souladu s čl. 152 odst. 1 prvním pododstavcem této směrnice na neživotní pojišťovně vyžadovat, aby ustanovila zástupce s bydlištěm nebo usazeného na jeho území, který bude mít dostatečné pravomoci pro zastupování pojišťovny jak ve vztahu k poškozeným osobám, které mohou uplatňovat nároky na náhradu této škody, tak v rámci soudních řízení, jež mohou být těmito osobami případně zahájena před soudy a orgány tohoto členského státu.
- 37 Vzhledem k tomu, že toto ustanovení neupřesňuje konkrétní rozsah oprávnění přiznaných za tímto účelem zástupci pojišťovny, a zejména zda oprávnění zastupovat zahrnuje možnost uvedeného zástupce přijímat doručované soudní písemnosti, je v souladu s ustálenou judikaturou třeba vzít v úvahu kontext uvedeného ustanovení, jakož i cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. ledna 2017, Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, bod 30 a citovaná judikatura).
- 38 V tomto ohledu je třeba připomenout, že cílem směrnice 2009/138 je v souladu s bodem 105 jejího odůvodnění zejména zajistit rovné zacházení se všemi pojistníky a osobami oprávněnými na základě pojistné smlouvy bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo místo bydliště.
- 39 V tomto kontextu sleduje čl. 152 odst. 1 této směrnice ve spojení s jejím článkem 151 cíl umožnit účinnou náhradu škody osobám poškozeným v důsledku dopravních nehod motorových vozidel, které mají bydliště v členském státě, v němž neživotní pojišťovna poskytuje své služby, a to i když v něm nemá provozovnu.
- 40 Povinnost tohoto podniku ustanovit zástupce v hostitelském členském státě stanovená v uvedeném čl. 152 odst. 1 totiž implikuje, že takový zástupce má pravomoc shromažďovat všechny nutné informace o škodných případech a dále zastupovat uvedený podnik nejen ve vztahu k osobám, které mohou uplatňovat nároky na náhradu utrpěné škody, ale i ve všech soudních řízeních týkajících se návrhů na náhradu škody, která byla zahájena před soudy hostitelského členského státu.
- 41 Funkce takového zástupce tedy spočívá v usnadnění kroků podniknutých poškozenými v důsledku dopravních nehod, zejména umožnit jim uplatnit nároky ve svém jazyce, tj. v jazyce hostitelského členského státu. Bylo by tedy v rozporu s cílem sledovaným čl. 152 odst. 1 směrnice 2009/138 zbavit tyto poškozené osoby v okamžiku, kdy uskuteční počáteční úkony přímo u tohoto zástupce a mohou podat přímou žalobu proti dotyčné pojišťovně, možnosti doručit soudní písemnosti uvedenému zástupci za účelem podání žaloby na náhradu škody k uvedeným vnitrostátním soudům (obdobně viz rozsudek ze dne 10. října 2013, Spedition Welter, C 306/12, EU:C:2013:650, bod 24).

- 42 Za těchto okolností je třeba mít za to, že vyloučení ze souboru práv, která musí mít zástupce dotyčné neživotní pojišťovny, který je škodním zástupcem, oprávnění tohoto zástupce přijímat doručené návrhy na zahájení řízení ve věcech náhrady škody způsobené dopravní nehodou, by bylo v rozporu s cílem zajistit účinnou náhradu škody osobám poškozeným v důsledku dopravních nehod motorových vozidel.
- 43 Kromě toho by takové vyloučení bylo v rozporu s cílem stanoveným v článku 151 směrnice 2009/138, který spočívá v zabránění jakékoli diskriminaci osob, které podávají návrh na náhradu škody. Pokud by totiž takové osoby poté, co jednaly se zástupcem dotyčné pojišťovny a ověřily s ním možnost domáhat se náhrady škody, byly povinny doručit návrh na zahájení řízení této neživotní pojišťovně v jejím domovském členském státu, a nikoli jejímu zástupci v hostitelském členském státě, čelily by dodatečným a nákladným formalitám zejména v souvislosti s nezbytností provádět překlady, a v důsledku toho by mohly vzniknout náklady, které jsou v nepoměru vzhledem k částce požadované z titulu náhrady škody.
- 44 Jak přitom vyplývá z předkládacího rozhodnutí, Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto (Okresní soud v Poznani – Staré Město) požádal společnost Corporis, aby zaplatila zálohu ve výši 5 000 PLN (přibližně 1 150 eur) na pokrytí nákladů souvisejících s překladem dokumentů určených společnosti Gefion Insurance do dánského jazyka, zatímco společnost Corporis se u tohoto soudu domáhá zaplacení částky 157,41 PLN (přibližně 30 eur) navýšené o úroky a náklady řízení. Za těchto okolností nelze vyloučit, že výše těchto nákladů souvisejících s překladem je v nepoměru vzhledem k částce požadované z titulu náhrady škody, což však přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 45 S ohledem na předcházející úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, čl. 152 odst. 1 směrnice 2009/138 ve spojení s článkem 151 této směrnice a s bodem 8 odůvodnění nařízení č. 1393/2007 musí být vykládány v tom smyslu, že ustanovení zástupce v hostitelském členském státě neživotní pojišťovnou zahrnuje rovněž oprávnění tohoto zástupce přijmout návrh na zahájení řízení ve věci náhrady škody způsobené dopravní nehodou.

K nákladům řízení

- 46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původních řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporům probíhajícím před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Článek 152 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ve spojení s článkem 151 této směrnice a s bodem 8 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 musí být vykládány v tom smyslu, že ustanovení zástupce v hostitelském členském státě neživotní pojišťovnou zahrnuje rovněž oprávnění tohoto zástupce přijmout návrh na zahájení řízení ve věci náhrady škody způsobené dopravní nehodou.

Podpisy.